

En vakker og rik epoke i livet mitt er over.

Trekløveret Lita, Tutta og Maria tilhører nå historie. Maria var det siste leddet igjen av denne unike lille flokken. Vi trodde det skulle gå bra med Maria da hun først ble bedre. Men brått ble hun dessverre dårligere igjen. Da var det ikke annet å gjøre enn å hjelpe henne over til den andre siden. Der håper jeg hun nå koser seg sammen med sine to kjære mødre: Lita og Tutta.

Maria slapp å ha det vondt den siste tiden. Hun ville ligge i "pungen min' eller på armen til min datter på dagtid, noe hun selvsagt fikk. Om natta lå hun tett inntil meg hele tiden. Maria elsket nærhet helt til det siste. Hun sovnet inn i min "pung". Maria var klok og raus,- og ikke minst snill som en lam. På tross av sin "livatte" personlighet var hun en svært trygg og harmonisk hund. Det fantes ikke et vondt fnugg i hennes sjel. Alle som kom i huset, enten det var to eller firbeinte ble behandlet med respekt og kjærlighet. Var det noen firbeinte vi hadde "på lån" som egget til strid, sørget Maria for å dempe konflikten med sin klokskap.

Hun fikk også slippe ganske tidlig til i valpekassa hos forhundene vi har hatt her -også pga sin kloke og konfliktdempende framtreten.

14 valpekull har hun vært uvurderlig valpetante og god rollefigur for. Tre av kullene var hennes egne. Ytterlige 3 gav hun melk til når valpenes mor tillot det. Som sine to mødre var hun den fødte trygge, omsorgsfulle og perfekte mor for alle valper.

Maria etterlater seg et tomrom som ingen andre kan fylle. Hun var så langt fra "bare en hund".

Det kjentes som mitt og Marias hjerte var forbundet av en pulserende blodåre. Nå er åren revet vekk og hjertet mitt blør